

[Undervisningsministeren.]

delnde uddannelser. Lad mig i den forbindelse understrege, at sammenhæng ikke betyder ensretning, men blot smidigere overgangsmuligheder mellem de enkelte dele af uddannelsessystemet end i dag og friere kombinationsmuligheder, som kan imødekomme behov for nye uddannelser.

1976 er tidligere blevet nævnt som det år, da beslutningen skulle træffes om, hvorvidt samfundsvidenskabelig basisuddannelse skulle være den obligatoriske indgang for alle samfundsvidenskabelige uddannelser. De tidligere undervisningsministre Helge Larsen og Knud Heinesen har begge fremhævet dette år som det år, hvor der skulle tages definitivt stilling. Da regeringen kan tilslutte sig dette, går jeg ud fra, at der kan skabes bred enighed i tinget om, at først i 1976 skal der træffes beslutning, om vi skal have basisuddannelser, i givet fald om de skal være obligatoriske, og hvilken udformning de skal have. Jeg mener, at det må være en klar forudsætning, at en beslutning om basisuddannelser indebærer, at alle basisuddannelser i givet fald skal udformes efter samme model, således at vi ikke er tvunget til at give forskellige overbygningstilbud tilpasset efter forskellige basisuddannelser.

Dermed er vel også sagt, at ikke blot de indledende studietrin, men de samlede uddannelser er det, der tegner de videregående uddannelser. Strukturreformen, sigtende mod indførelse af differentierede *afgangsniveauer* på universiteterne, er mindst lige så påtrængende som reformer af uddannelserne på de indledende trin.

En beslutning om, at mulighederne for etableringen af en mere differentieret afgangstruktur skal undersøges, bør derfor snarest træffes af folketinget. Træffes denne nu, vil det være muligt også her at lægge op til endelig beslutning i 1976, således at en reform kan iværksættes fra 1978.

Tinget har for nogle uger siden haft en debat om integrerede læreruddannelser med særligt henblik på en eventuel forsøgsmæssig etablering af en folkeskolelæreruddan-

nelse på Roskilde universitetscenter. Regeringens holdning til det sidstnævnte spørgsmål er bekendt, men jeg vil gerne her igen understrege, at også regeringen tillægger en undersøgelse af mulighederne for at etablere et samordnet læreruddannelsessystem vægt. Folketinget har i forbindelse med behandlingen af loven om universitetscentre i 1970 pålagt den daværende minister at give en belysning af fordele og ulemper ved integration af læreruddannelserne i forbindelse med den kommende helhedsplanlægning. Jeg betragter i det store og hele denne forpligtelse opfyldt ved fremsendelsen af betænkning nr. 706: Læreruddannelser og lærerbehold, som indeholder en grundig analyse af disse problemer. Jeg går ud fra, at der senere vil blive lejlighed til at drøfte disse spørgsmål i tinget.

Også mulighederne for integration af ingeniøruddannelserne har tinget ønsket belyst. Jeg vil mene, at ministerens forpligtelse til at give disse oplysninger må være opfyldt med betænkning nr. 699 om ingeniøruddannelserne i Danmark.

Forkortelse af studietiden.

Danmark er et af de vestlige lande med de længste studietider — ikke alene med hensyn til normerede studietider, men også med hensyn til den faktiske studietid. Det er regeringens opfattelse, at det bør overvejes, om der er mulighed for forkortelse af studietiden.

Ingen uddannelse betragtes af de implicerede institutioner som længere end strengt nødvendig. Regeringen mener, at de faktiske studietider ved mange uddannelser bør kunne nedsættes. En forkortelse af studietiden behøver ikke i sig selv at sænke niveauet. Ingen vil vel hævde, at alle uddannelser i dag er tilrettelagt på den mest hensigtsmæssige måde.

Forkortelser af de normerede studietider må imidlertid som hovedregel forudsættes at være baseret på politiske direktiver med angivelse af, hvorvidt nedskæringen i givet fald skal opnås ved, at kravene til speciali-